

Čestitka uime Đakovačko-osječke nadbiskupije

Mons. Ivan Čurić, pomoćni biskup

Kao kad nam u godištu prispijevaju najveći blagdani, baš s takvim raspoloženjem i osjećajem - svečanim i razdraganim, zahvalnim i vjerničkim, od srca kličemo: *Sretan Vam srebrni biskupski jubilej, dragi naš nadbiskupe Đuro!*

S velikom radošću izričem ovu čestitku uime cijele naše Đakovačko-osječke nadbiskupije, dijelom i Srijemske biskupije, s kojom smo donedavno bili kanonski sjedinjeni. Kako zahtjevno odjekuje ta riječ „uime cijele nadbiskupije“! Krenuti mi je od zareditelja, nadbiskupa Marina i cijeloga prezbiterija, svih naših svećenika i đakona, redovnika, svih zajednica naših dragih sestara redovnica i članova ustanova posvećenoga života. Nosim čestitke naših župnih zajednica, u kojima se, u samom srcu Euharistije, svakodnevno uzdiže zagovorna molitva: „S papom našim Lavom i biskupom našim Đurom“. Na osobit način donosim spremnost i velikodušnost srdaca brojnih vjernika, vrijednih sudionika i suradnika u 'djelu apostolata' u našim zajednicama, na brojnim i raznovrsnim područjima pastoralnoga života i poslanja Crkve: u naviještanju, bogoslužju i djelatnoj ljubavi. Vjerujem da su Vam i danas osobito drage čestitke zajednice našeg Bogoslovnoga sjemeništa, kao i zajednice našeg Katoličkog bogoslovnoga fakulteta te svih središnjih ustanova i službi, bilo u sjedištu nadbiskupije u Đakovu ili susjedištu u Osijeku. Srdačne čestitke Vam uime velike zajednice naših vjeroučitelja i župnih kateheta. U snazi duhovne povezanosti donosim čestitke i riznicu molitve za Vas naših molitvenih zajednica, udruga i crkvenih pokreta. U istoj snazi zajedništva želim u čestitku ovog jubilejskog spomena uključiti sve koji pripadaju našoj velikoj „dijecezanskoj obitelji“, u ovom dragom nam kraju - slavonskom, srijemskom, baranjskom, kao i one koje je životna staza odvela u druge krajeve; sabiremo danas sve naraštaje: brižnu ljubav i sklopljene ruke naših starijih, osobito bolesnika i svih koji su pritisnuti patnjama; sve obitelji, odrasle, mlade i djecu. A baš od njih, i to diljem naše nadbiskupije, počesto čujemo jedan razdragan pozdrav: „Za našeg biskupa Đuru!“ Upravo takve, razdragane i srdačne, žele danas biti i naše jubilejske čestitke. U njima, zajedno s Vama, ne zaboravljamo stvarnost i bremenitost života, „radosti i nade, žalosti i tjeskobe“, što se ocrtavaju na licima Kristovih učenika i svih „ljudi našega vremena (usp. GS 1).

Opažate, dragi nadbiskupe! Znakovitim darom htjeli smo današnje jubilejsko slavlje 'zaodjenuti' prizorom Pedesetnice - događajem Duhova. Znamo: Duhom je Svetim iz krila spasenja u Kristu rođena Crkva; Dohom se posvećuju i oživljuju službe i karizme; po Duhu će se djelatno, do kraja vjekova ostvarivati Kristovo obećanje „Ja sam s vama“ (usp. Mt 28,20). A negdje iz 'prikrajka' na ovaj nas je znak upućivao i Vaš osobni životni put – od rodnoga Cerića u vinkovačkom kraju u župi Duha Svetoga u Nuštru, pridružujući i Prigorec, ivanečki zavičaj Vaših roditelja, također s crkvom Duha Svetoga. Da, „Duh potpomaže našu nemoć“ (Rim 8, 26) i „ljubav nas Kristova obuzima“ (2 Kor 5,14). To dvoje ne prestaje obnavljati svježinu odaziva Kristovu pozivu: „Izvezi na pučinu“ (Lk 5,4). Čvrsto vjerujemo, i Vama, nakon 40 godina dosadašnjeg svećeničkoga hoda i već četvrt stoljeća biskupske službe. Još mi je iz ranih svećeničkih godinâ u sjećanju ostala urezana poruka jedne Vaše homilije: „Bog je Bog za čovjeka, a ljubav je način njegova postojanja.“ Zahvalni smo Gospodinu koji Vas je službom i glasom Crkve pozvao u apostolsku službu pastira naše nadbiskupije.

Dragi nadbiskupe Đuro, naš pastiru i brate naš! Vodio Gospodin i nadalje Vaše korake, krijepio Vam i jačao zdravlje duha i tijela! Čuvao Vas zanosna, gorljiva i razdragana na radost svoje svete Crkve! To su nam želje srca i naše žarke molitve za Vaš blagoslov. Na mnoga ljeta, dragi naš nadbiskupe!